

— Sąd błędnie założył, że rejestracja przedstawionego w spornym oznaczeniu pojedynczego żłobienia nie uniemożliwia konkurentom spółki Pirelli wytwarzania i wprowadzania do obrotu opon zawierających identyczne lub podobne żłobienia. Chociaż bieżnik opony opiera się na kombinacji i wzajemnym współdziałaniu różnych elementów, przynajmniej część odbiorców będzie mogła zidentyfikować różne rodzaje żłobień umieszczonych na bieżniku opony.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Zaragoza (Hiszpania) w dniu 9 stycznia 2019 r. — Ibercaja Banco, S.A./TJ i UK

(Sprawa C-13/19)

(2019/C 148/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Ibercaja Banco S.A.

Strona pozwana: TJ i UK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 3 dyrektywy 93/13 (¹) zmianę klauzuli dolnego progu w formie ustalonej umownie, jak wskazano w opisie stanu faktycznego, można uznać za ogólny warunek umowny?
- 2) Czy w tych samych okolicznościach za ogólny warunek umowny można uznać zrzeczenie się roszczeń przeciwko bankowi, to znaczy czy warunek umowny sformułowany w sposób ogólny przez przedsiębiorcę będącego oferentem, w stosunku do którego treści nie przedstawiono żadnych wyjaśnień konsumentowi przystępującemu do umowy, można uznać za ogólny warunek umowny?
- 3) Czy w tych okolicznościach, w sytuacji gdy skutki wspomnianego warunku ogólnego mają istotne znaczenie dla konsumenta, spełnione są wymogi prostoty, przejrzystości, rzeczywistej zrozumiałości obciążenia finansowego, udzielenia informacji przed zawarciem umowy oraz indywidualnych negocjacji, określone w art. 3 i 4 dyrektywy 93/13?
- 4) Czy wymóg udzielenia informacji przed zawarciem umowy w celu ustalenia nieuczciwego charakteru danego warunku umownego [art. 4 i 5 dyrektywy (93/13)] powinien być równy lub nawet wyższy, w sytuacji gdy uzgadniane jest złagodzenie warunku, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny (konkretne skutki finansowe złagodzenia, poinformowanie o odnośnym orzecznictwie i jego konkretnych skutkach itd.)?
- 5) Czy kopia odręcznie sporządzona przez konsumenta, podkreślająca złagodzenie potencjalnie nieważnego warunku, wystarczy, by spełnić wymogi udzielenia informacji przed zawarciem umowy i prostoty określone w art. 4 i 5 dyrektywy [93/13] w celu złagodzenia warunku, w stosunku do którego przewiduje się, że jest nieważny?

- 6) Czy okoliczność, że inicjatywa, dotycząca złagodzenia lub zawarcia ugody, którą podejmuje instytucja bankowa, oraz zakaz wnoszenia dokumentu poza oddział banku, z wyjątkiem sytuacji, gdy został on podpisany przez konsumenta, powinny mieć szczególne znaczenie przy ocenie ewentualnego nieuczciwego charakteru warunku łagodzącego [art. 4 i 5 dyrektywy (93/13)]?
- 7) Czy warunek, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny z powodu jego nieuczciwego charakteru, może zostać złagodzony (zasada niezwiązania)?
- 8) Czy w odniesieniu do warunku, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny wobec konsumenta z powodu jego nieuczciwego charakteru, [możliwe jest] **zrzeczenie się roszczeń** przez konsumenta [art. 3 dyrektywy (93/13) w związku z pkt 1 lit. q) załącznika do dyrektywy 93/13 oraz zasadą niezwiązania, określoną w art. 6 tej dyrektywy]?
- 9) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy wymóg udzielenia informacji przed zawarciem umowy powinien być równy lub wyższy niż wymóg obowiązujący w chwili zawarcia pierwotnej umowy?
- 10) Czy w świetle wymogu udzielenia informacji przed zawarciem umowy [art. 4 i 5 dyrektywy (93/13)], zasady ujęcia w dokumencie warunku **zrzeczenia się** wykonywania roszczeń nie mogą być **drugorzędne i pomocnicze** [art. 3, 4 i 5 dyrektywy (93/13)]?
- 11) Czy ważność złagodzenia warunków, wobec których przewiduje się, że są nieważne, oraz zrzeczenie się roszczenia o stwierdzenie nieważności takich warunków i stwierdzenie ustania ich skutków byłyby sprzeczne ze **skutkiem odstraszającym** przedsiębiorcę będącego oferentem [art. 7 dyrektywy (93/13) i wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Gutiérrez Naranjo i in., C-154/15 (3)]?
- 12) Czy warunek umowny, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny z powodu jego nieuczciwego charakteru, na podstawie art. 3 i 4 dyrektywy 93/13, może wiązać konsumenta, którego warunek ten dotyczy, w wyniku procedury, w której instytucja uzgadnia z klientem, po zawarciu umowy zawierającej ów warunek, odstąpienie od stosowania nieuczciwego warunku przez przedsiębiorcę w zamian za inną korzyść ze strony konsumenta? Innymi słowy, zapewnia się skuteczność nieważnego warunku w drodze umowy zawieranej z konsumentem, na mocy której warunek ten zastępuje się innym, korzystniejszym dla konsumenta. Czy tego rodzaju umowa mogłaby być sprzeczna z art. 6 ust. 1 dyrektywy [93/13]?
- 13) Czy zachowanie instytucji bankowej, takie jak opisano w okolicznościach faktycznych, narusza zakaz nieuczciwych zachowań i nieuczciwych praktyk handlowych w stosunku do konsumentów, określony w motywie czternastym oraz w art. 6 i 7 dyrektywy 2005/29 (3)?

(1) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

(2) EU:C:2016:980

(3) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof w dniu 25 stycznia 2019 r. — X-GmbH/Finanzamt Z

(Sprawa C-48/19)

(2019/C 148/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof